

Curajul Profetilor pentru Schimbare

Spunând Adevărul cu Îndrăzneală

Text biblic : Regi 22:15-23, 26-28

Versetul de aur

Mica a răspuns: "Viu este Domnul, că voi vesti ce-mi va spune Domnul."

1Regi 22:14

Introducere

Rolul cărților 1 & 2 Regi este adesea înțeles greșit de cititorii zilelor noastre. Deoarece prezintă aproape aceeași perioadă și aceleași evenimente ca și 1 și 2 Cronici, le citim adesea ca reluând aceeași istorisire, puțin diferit. (De fapt, textul de astăzi are o paralelă în 2 Cronici 18.) Deși aceasta este adevărat, cititorii timpului din 1 și 2 Regi le-au asociat de fapt cu 1 și 2 Samuel; în versiunea greacă tradusă înainte de Hristos, aceste patru cărți sunt cunoscute sub numele de 1, 2, 3 și 4 Regate. Și, deși este normal să le considerăm drept cărți de istorie, este bine să ne amintim că nicio carte a Bibliei nu caută doar să ne dea o lecție de istorie. Fiecare carte din Biblie are intenția să ne spună ceva despre Dumnezeu.

Descrierile din Vechiul Testament (V.T), inclusiv 1 și 2 Regi, au fost scrise cu intenția de a dezvălui adevărul despre relația dintre Dumnezeu și poporul său. Aceste cărți au fost citite de exilații Babilonieni, care aveau multe întrebări profunde și dureroase cu privire la beneficiile de a fi aleși de Dumnezeu. Distrugerea Ierusalimului și exilul poporului său au pus întrebări cu privire la suveranitatea și Dragostea lui Dumnezeu.

Cartea 1 Regi 22 începe prin descrierea unei conversații între doi regi: Ahab din Nordul Israelului (874 și 853 BC) și Iosafat din Sudul lui Iuda (873–849 BC). Înainte de a lansa o inițiativă militară comună, Ahab a decis să-și consulte profeții pentru a afla dacă Dumnezeu îi va da victoria (1 Regi 22:10). Consultarea cu Dumnezeu (sau cu zei falși) înainte de luptă era un lucru obișnuit (Jud 20:18; 1 Samuel 23: 2; Ezechiel 21:21).

Ahab a urmat aceeași practică, dar a căutat îndrumare divină de la aproximativ 400 de profeți falși. Acești oameni au avut datoria de a transmite care este voința lui Dumnezeu, cu toate că nu au avut acces la El. Sfatul lor era unul: Dumnezeu va acorda victoria în bătălia așteptată (1 Împărați 22: 1-6). Un răspuns favorabil transmis prin 400 de profeți, i-ar convinge cu siguranță pe cei doi regi de acuratețea mesajului lor!

Dar regele Iosafat nu a fost impresionat de răspunsul profetilor falși. Domnia lui Iosafat a fost caracterizată de reforma religioasă și de suprimarea idolatriei (2 Cronici 17: 3-6). Dar s-a trezit într-o poziție de compromis, pentru că intrase într-o alianță politică cu regatul Nordic necredincios. În încercarea de al convinge, Iosafat l-a întrebat pe Ahab dacă nu are un profet al adevăratului Dumnezeu care să poată fi consultat. Ahab a recunoscut că Mica era un astfel de profet.

Contextul lecției

I. O profeție sarcastică (1Regi 22:15-16)

A. Întrebarea principală (v 15)

Ahab îl desconsidera pe Mica din cauza seriei de proorocii negative pe care profetul le făcuse împotriva regelui. Profetul fără nume din 1 Împărați 20: 35-43 a fost sugerat atât de Talmud, cât și de istoricul evreu din secolul I Iosifus să fi fost Mica. Foarte puțin se știe despre acest profet. Ramotul Galaadului era un oraș de refugiu în tribul lui Gad (Deut4:43). A fost amplasat pe o câmpie întinsă, făcând posibilă războiul cu carele de luptă. În zilele lui Ahab, Sirienii ocupau orașul. În timpul Romei, acest grup de oameni a ajuns să fie cunoscut sub numele de Sirieni. Israel era rudenie cu Arameii (Deut26: 5). În ciuda acestor legături ancestrale, Arameii s-au opus adesea Israelului, fie instigând, fie având războaie cu Israel (Judecători 3: 8, 10; 2 Samuel 8: 5-6). Mica l-a surprins pe regele Ahab, spunându-i exact ce voia să audă și ce îi spusese deja ceilalți profeți. Pe baza caracterizării anterioare a lui Mica de către Ahab, ne-ar putea surprinde, de asemenea, că Mica a fost de acord imediat cu majoritatea profetilor care afirmă succesul viitor al lui Ahab (22: 13-15).

B. Un răspuns aprins (v 16)

Regele Ahab a interpretat răspunsul afirmativ al lui Mica ca pe o minciună care nici măcar merită să fie crezută. Faptul că Ahab îl întreabă ”de câte ori” implică faptul că Mica trebuie să spună ceea ce regele vrea să audă. Regele a cerut ironic ca Mica să-și îndeplinească datoria profetică și să transmită doar cuvântul lui Dumnezeu (Deut18:18). Dar Ahab nu era interesat să audă voia reală a lui Dumnezeu. El și-a folosit profeții doar pentru a legitima planurile care erau deja în inima lui.

II. O profeție sinceră (v 17-23)

A. Adevărul lui Dumnezeu—Partea 1- (v 17)

Prin prorocia lui Mica, atmosfera devine sumbră. Israelul va fi împrăștiat ca oile fără păstor. Ne mai având conducător armata se împrăștie și merg fiecare la casa lui.

B. Enervarea regelui (v18)

Răspunsul lui Ahab la profeția lui Mica sugerează că profetul a fost adus la curte mai mult ca un bufon sau de curiozitate decât ca un proroc adevărat. Inima lui Ahab a fost atât de împietrită împotriva lui Dumnezeu, încât a reușit să respingă avertismentul lui Mica. Iosafat s-a închinat Dumnezeului lui Israel și a luat măsuri pentru a suprima idolatria din națiunea sa. Dar aici nu a reușit să-l sfătuiască pe celălalt rege să ia în seamă cuvântul Domnului.

C. Adevărul lui Dumnezeu— Partea a 2-a (v 19-23)

Mica folosește formula ”cuvântului Domnului” pentru a dezvălui că ceea ce a urmat a venit de la Dumnezeu, nu din mintea profetului. Toate oștirea cerurilor se poate referi la îngeri (Psalmi 103: 20 –21; 148:2; Luca 2:13). Aceasta este o imagine vizuală a suveranității lui Dumnezeu asupra tuturor. Moartea lui Ahab vestită în versetul 17, a fost pregătită datorită faptului că el a urmat căile Izabelei și a condus poporul la închinarea la idoli. Mica ia prezentat lui Ahab un mesaj de judecată. Dar implicit în acel mesaj a fost oportunitatea pocăinței (Iona 3). Prin milă, lui Ahab i s-a dat ocazia să-și recunoască starea de păcătos, să se pocăiască și să-și întrerupă campania sortită pieirii.

III. O profeție sigură (v 26-28)

A. Mânia regelui (26-27)

Ahab a fost hotărât să reducă la tăcere pe Mica, încât a vrut să-l oprească să mai vorbească. Ahab a știut că dacă se aude că este sub judecata lui Dumnezeu, soldații vor avea un moral scăzut în ajunul bătăliei. Și mai mișt ca asta, La Ahab nu-i plăcea de Mica.

B. Promisiunea Profetului (v 28)

Dacă Mica a spus adevărul sau nu, va fi stabilit pe câmpul de luptă. Dacă Mica ar vorbi cu adevărat pentru Dumnezeu, atunci Ahab ar muri, și nu se va mai întoarce acasă în siguranță așa cum spera el. Mica era atât de încrezător în ceea ce promise de la Dumnezeu, încât i-a provocat pe cei prezenți să fie martorii evenimentului. Moartea lui Ahab nu l-ar absolve pe Mica, ci și pe Dumnezeu. Ahab a murit, așa cum spunea Mica (1 Împărați 22:29–38). Despre Mica la închisoare nu se știe nimic.

Concluzii

Regele Ahab este ușor denigrat din cauza idolatriei sale, de nedreptățile făcute și a antipatiei față de profeții lui Dumnezeu. Cu toate acestea, ori de câte ori suntem în rebeliune împotriva adevărului, vedem nuanțe de Ahab în propriile noastre spirite. Când ne aflăm în această stare precară și apoi suntem avertizați de prietenii îngrijorați, ar trebui să ne dăm seama că aceasta este o formă a milosteniei lui Dumnezeu, chiar și atunci când cuvintele lor ne provoacă și ne deranjează (Prov 27: 5-6). Totuși, trebuie să fim atenți la posibilele tendințe asemănătoare cu cele ale lui Ahab față de alții și să fim pregătiți să-i avertizăm pe cei care î-L ignoră în mod clar pe Dumnezeu în alegerea căilor lor sfinte.. Mulți oameni de astăzi, ca și în vremea lui Mica, preferă să pună la îndoială adevărul lui Dumnezeu, mai degrabă decât propriile vieți păcătoase. Aceasta nu înseamnă că îndoiala și confuzia nu sunt niciodată legitime. Dar trebuie să fim conștienți de posibilitatea că uneori „confuzia” noastră asupra adevărului are funcția de legitimare a comportamentului nelegiuit. Trebuie să facem să răsune cuvintele apostolului Pavel: „Să fie Dumnezeu adevărat, și toți oamenii să fie găsiți mincinoși” (Romani 3: 4).

Ce trebuie să memorăm: *Dedicarea noastră pentru adevăr se măsoară în acțiunile noastre.*